

Nieuwsbrief ERF Updates

Nummer 10, 2024

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:4349](#) 02-07-2024

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2024:2060](#) 25-06-2024

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2024:1978](#) 18-06-2024

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:1056](#) 23-04-2024

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:935](#) 23-04-2024

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:934](#) 23-04-2024

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:7317](#) 18-07-2024

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2024:3866](#) 17-07-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:7132](#) 16-07-2024

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:4783](#) 15-07-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:7029](#) 11-07-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:6762](#) 10-07-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:6940](#) 10-07-2024

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:4707](#) 04-07-2024

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:4705](#) 04-07-2024

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:4186](#) 03-07-2024

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:4596](#) 03-07-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:7176](#) 26-06-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:6156](#) 26-06-2024

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:6603](#) 25-06-2024

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:3881](#) 25-06-2024

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:5777](#) 21-06-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:6206](#) 19-06-2024

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:3719](#) 19-06-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:7141](#) 17-06-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:5788](#) 14-06-2024

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2024:3889](#) 12-06-2024

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2024:4498](#) 29-05-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:7169](#) 17-04-2024

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:3822](#) 10-04-2024

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2024:3485](#) 08-04-2024

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:3862](#) 20-03-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:7168](#) 21-02-2024

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2022:5569](#) 20-12-2022

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, ECLI:NL:OGAAC:2024:119](#) 14-05-2024

RECHTSPRAAK

Anders dan de rechtbank oordeelt het hof dat bindende kracht toekomt aan een eerder oordeel van de pachtkamer dat niet is komen vast te staan dat de pachtovereenkomst met appellant uiterlijk bij het bereiken van zijn 65-jarige leeftijd zou worden beëindigd.

De zaak betreft in wezen een geschil tussen de erfgenamen van erflaters over de vraag wat de status is van het door hen met erflaters gesloten pachtcontract ter zake van een aantal percelen die door erflaters tijdens leven in economische eigendom aan de overige erven zijn overgedragen. De vier geïntimeerden en appellant zijn de vijf kinderen van vader en moeder. Vader en moeder waren eigenaar van diverse percelen. In 1985 heeft vader een pachtovereenkomst gesloten met appellant ter zake van een tweetal percelen en heeft appellant een derde perceel met daarop bedrijfsgebouwen in eigendom verkregen. In 1990 hebben de ouders de economische eigendom van o.m. de genoemde twee percelen overgedragen aan de vier geïntimeerden. Moeder is overleden in 1998, vader in 2010. Op beide nalatenschappen was de vererving volgens de wet van toepassing. Afwikkeling van de nalatenschappen van vader en moeder heeft tot op heden niet plaatsgevonden. In de voorgaande jaren zijn al diverse procedures gevoerd tussen partijen, waarbij o.m. de vordering van appellant om zijn zoon tot medepachter aan te merken en de vordering van geïntimeerden tot beëindiging van de pachtovereenkomst zijn afgewezen. In eerste aanleg wordt – verkort gesteld – gevorderd dat geïntimeerden de percelen ter beschikking stellen voor verkoop en levering. Aan hun vordering leggen geïntimeerden ten grondslag dat appellant de gemaakte afspraken – o.m. dat hij op zijn 65e jaar zou stoppen met het boerenbedrijf, de gepachte gronden onbelast in oorspronkelijke staat pachtvrij zou opleveren – niet na. Daardoor is het niet mogelijk om alle percelen ineens te verkopen en vervolgens de maximale opbrengst tussen partijen te verdelen, zoals steeds de bedoeling is geweest. Daardoor lijden geïntimeerden schade. Interessant is vooral dat de rechtbank in haar eindvonnis van augustus 2022 heeft geoordeeld dat het gezag van gewijsde van de uitspraken in de pachtzaak, waarin is geoordeeld dat geïntimeerden niet zijn geslaagd in het bewijs van hun stelling dat bij de akte van 20 december 1990 was bedoeld dat de pachtovereenkomst met appellant uiterlijk bij het bereiken van zijn 65-jarige leeftijd zou worden beëindigd, niet met succes door appellant kan worden ingeroepen. De rechtbank heeft de akte van 20 december 1990 volgens de *Haviltex*

-maatstaf uitgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank had appellant zijn gedrag mede moeten laten bepalen door het doel van de akte van 20 december 1990 en de uitgangspunten die partijen daarbij als vaststaand hebben aangenomen. Het feit dat partijen niet in de overeenkomst hebben opgenomen op welke wijze appellant gedwongen kon worden zijn medewerking te verlenen aan het verwezenlijken van dat doel, betekent volgens de rechtbank niet dat appellant niet gehouden is daaraan zijn medewerking te verlenen. In een uitgebreide beschouwing komt het hof tot de slotsom dat bindende kracht toekomt aan het oordeel dat niet is komen vast te staan dat de pachtovereenkomst met appellant uiterlijk bij het bereiken van zijn 65-jarige leeftijd zou worden beëindigd, dan wel dat de verpachter (nu zijn erfgenamen) daar in redelijkheid op mochten vertrouwen. Dat betekent dat niet kan worden aangenomen dat appellant toerekenbaar tekortschiet in de nakoming van enige verplichting in dit verband en evenmin dat op hem om die reden een verplichting rust tot vergoeding van schade. Vervolgens gaat het hof verder inhoudelijk op de zaak in.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2024:1978

Zaaknummer: 200.317.462_01

Rechters: M. van Ham, J.J.M. van Lanen en T.J. Mellema-Kranenburg

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Klagers hebben geen redelijk belang bij hun klacht o.m. omdat zij geen familie zijn van erflaatster, en de enig erfgenaam geen partij is bij de procedure en hen niet heeft gemachtigd; ook is dementie geen beletsel om te kunnen erven.

In deze tuchtzak heeft een vermogende erflaatster een eveneens vermogende en dementerende vriendin ten aanzien van wie een bewind en mentorschap is ingesteld tot enig erfgenaam benoemd, en de notaris tot executeur. De notaris is bovendien betrokken bij de rechtspersoon die bewindvoerder/mentor is (over het vermogen) van de vriendin. De acht klagers voeren aan dat de inhoud van het testament niet overeenkomt met hun verwachtingen. Volgens het testament wordt vrijwel alles nagelaten aan de dementerende vriendin die rond de tachtig jaar oud en zelf zeer vermogend is. Ook staat in het testament dat de notaris zichzelf een legaat mag toekennen waarbij de hoogte nader te bepalen is. De notaris heeft alleen een ongetekende versie van het testament verstrekt en weigert een kopie van het door erflaatster ondertekende testament te verstrekken. De notaris heeft de organisatie van de uitvaart en afwikkeling van de nalatenschap naar zich toegetrokken. Klagers trekken in twijfel of dit wel conform wens en opdracht is, aangezien zowel erflaatster als de vriendin in het verleden slechte ervaringen met de notaris hebben gehad. Rondom de organisatie van de uitvaart gingen zaken mis. De notaris gaf geen opheldering op vragen van klagers en stond hen niet professioneel en zelfs vijandig te woord. In het tweede klachtonderdeel stellen klagers dat het erop lijkt dat de notaris zich over de vriendin heeft ontfemd om over haar financiële belangen te kunnen beslissen, en niet vanuit de intentie om haar een waardige oude dag te laten beleven. De tuchtrechter oordeelt dat enkel de twee klagers die familie zijn van erflaatster een redelijk belang hebben bij de eerste klacht, en dat geen van de klagers belanghebbende is bij de tweede klacht. De vriendin is niet betrokken bij de procedure, en zij heeft klagers niet gemachtigd. Tijdens de zitting hebben de leden van de kamer een ondertekende kopie van het testament kunnen vergelijken met de kopie van het legitimatiebewijs van erflaatster en vastgesteld dat het testament niet ongeldig is. In deze procedure wordt dan ook van de rechtsgeldigheid van het testament uitgegaan. Verder overweegt de tuchtrecht dat de afwikkeling van de nalatenschap en de gang van zaken omtrent de uitvaart kwesties zijn die uitsluitend de erfgena(a)m(en) en de executeurs

aangaan. De beide familieleden-klagers zijn geen erfgenamen en geen executeur en ook verder niet gemachtigd om namens de vriendin als opdrachtgever, de notaris op haar werkzaamheden voor de uitvaart aan te spreken. De beide (resterende) klagers ontbreekt het derhalve aan een redelijk belang bij de klacht en zij worden alsnog – op inhoudelijke gronden – niet-ontvankelijk verklaard. Ten overvloede meldt de tuchtrechter dat dementie geen beletsel vormt om te erven.

Instantie: Kamer voor het notariaat in het ressort Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 29-04-2024

ECLI: ECLI:NL:TNORARL:2024:15

Zaaknummer: C/05/423794 KL RK 23-82

Rechters: G.J. Meijer, A.M.S. Kuipers, J.A.H. Bruggemann, M.M.M. Oors en V. Oostra

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Afstand van het recht van gebruik en bewoning geeft geen automatisch recht op vergoeding van de waarde van dit prijsgegeven recht.

In haar testament heeft moeder aan A – een van haar drie kinderen/zussen – het recht van gebruik en bewoning gelegateerd van een woning die overigens aan de drie zussen toebehoort. Op initiatief van deze zus A wordt de woning in vrije staat verkocht. Na de verkoop claimt zij een deel van de verkoopopbrengst als vergoeding voor het prijsgegeven genotsrecht. Anders dan de rechtbank oordeelt het hof dat er geen wettelijke bepaling is die een rechthebbende van het recht van gebruik en bewoning bij verkoop een aanspraak geeft op een gedeelte van de verkoopopbrengst van de woning waarop het genotsrecht rustte. Een aanspraak op een vergoeding kan voortvloeien uit een bepaling in het testament van moeder, een overeenkomst tussen de zussen daarover of de redelijkheid en billijkheid die de rechtsbetrekking tussen de deelgenoten beheerst. De aard van de rechten van gebruik en bewoning kent een dergelijk vergoedingsrecht niet, ook is de zaaksvervangingsregel van artikel 3:213 BW niet naar analogie van toepassing. Ook het feit dat het testament een metterwoonclausule bevatte en dat niet is gesteld dat moeder ook de situatie na verkoop heeft willen regelen, brengt het hof tot het slotoordeel dat A op grond van redelijkheid en billijkheid een vergoeding krijgt van € 12.500 en niet de door haar gevorderde € 230.000.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 02-07-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:4349

Zaaknummer: 200.326.238

Rechters: O.E. Mulder, S. Kropman en M. Aksu

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

In het kader van de verdeling van een nalatenschap oordeelt de rechtbank dat een perceel als één geheel moet worden verkocht.

De zaak betreft o.m. diverse geschilpunten ter zake van de grens tussen een nalatenschapsperceel en een aangrenzend perceel dat aan een van de erven toebehoort. In een eerdere uitspraak is geoordeeld over de grens van het tot de nalatenschap behorende perceel, waardoor thans dient te worden beoordeeld hoe het perceel dient te worden verdeeld. Daarbij speelt mee dat splitsing van het perceel in het gedeelte rond het huis en een gedeelte achterliggende landbouwgrond tot gevolg heeft dat het achterliggende deel van het perceel van erflater niet bereikbaar is vanaf de openbare weg en dat zal een negatieve invloed hebben op de waarde van de erfdelen. Partijen zullen immers moeten voorzien in toegang. Het feit dat de zuidgrens nog definitief kadastraal moet worden vastgelegd, staat aan verkoop geenszins in de weg omdat met een eventuele de koper aan de hand van hetgeen is overwogen in het genoemde eerdere vonnis heel eenvoudig de grens definitief kan worden vastgelegd. Voor zover er alsdan sprake is van enige overbouw (door een van de erven van zijn perceel op het perceel van erflater) en dit van negatieve invloed is op de prijs van het perceel, dient deze 'overbouwende' erfgenaam daarvoor de andere erven te compenseren. De rechtbank bepaalt dat het perceel in zijn geheel met bemiddeling van een aangeduide partij dient te worden verkocht.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 19-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2024:3719

Zaaknummer: 404720

Rechters: D. Vergunst

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Het geschil tussen zussen vloeit voort uit de nalatenschappen van de ouders en er is dan ook geen reden tot afwijken van het uitgangspunt van artikel 237 Rv zodat ieder de eigen kosten draagt.

Deze zaak speelt tussen zussen waarin X [opposante] ontheffing vordert van de veroordelingen uit een verstekvonnis en geopposeerde Y bij akte van eiswijziging haar vorderingen heeft ingetrokken, behalve de vordering tot veroordeling van X in de proceskosten. De rechtbank ziet in de omstandigheden (vermeende bekendheid met een brief en de 'noodzaak' een procedure te starten – wat ook van de juistheid van de stellingen van partijen zij) geen aanleiding om af te wijken van het uitgangspunt van artikel 237 Rv bij familierelaties, te weten compensatie van de proceskosten. Het onderhavige geschil tussen de zussen houdt voldoende verband met de relatie die partijen hebben, nu het geschil voortvloeit uit de nalatenschappen van hun ouders. De rechtbank compenseert daarom de proceskosten tussen partijen, in die zin dat iedere partij, zowel in de verstekprocedure als in de verzetprocedure, de eigen kosten draagt. Op grond van het bepaalde in artikel 141 Rv komen de kosten die een gevolg zijn van het eerder niet verschijnen van een partij, voor rekening van die partij. Los van de vraag of X als gevolg van een administratieve fout van de rechtbank is geconfronteerd met het verstekvonnis, geldt dat voornoemde kosten worden begroot op nihil, omdat van gemaakte kosten niet gebleken is.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 20-03-2024

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2024:3862

Zaaknummer: 419926

Rechters: M.M.K.J. Steketee

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kantonrechter ziet geen grond voor ontslag testamentair bewindvoerder, o.m. omdat deze op deskundigheid ingeschakelde notaris vertrouwde.

De kantonrechter stelt dat er onvoldoende grond is voor ontslag van de testamentair bewindvoerder. De kantonrechter merkt op dat een aantal van de opgevoerde gewichtige redenen voor ontslag reeds in een eerdere zaak zijn aangevoerd en dat het hof toen heeft geoordeeld dat er, in ieder geval ten aanzien van die onderdelen, geen sprake is van gewichtige redenen die het ontslag rechtvaardigen. Nieuw is dat verzoeker stelt dat Y – de bewindvoerder/verweerder – in strijd met artikel 4:175 Burgerlijk Wetboek heeft gehandeld doordat een schuld aan de Staat der Nederlanden vanuit het aan verzoeker toebehorende erfdeel is voldaan. Y stelt dat deze handelingen door de betrokken notaris gedaan zijn. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft Y, door de notaris erbij te betrekken, er juist blijk van geven dat hij het geheel zorgvuldig wilde afwikkelen. Verweerder mocht vertrouwen op de deskundigheid van de notaris. De notaris heeft ook actie ondernomen om de betaling terug te draaien. Ook is naar het oordeel van de kantonrechter geen sprake van de gestelde gebrekkige communicatie.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 19-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:6206

Zaaknummer: 10674647 BM VERZ 23-2126

Rechters: A.E. Merkus

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De rechtbank benoemt een vereffenaar.

Op verzoek benoemt de rechtbank een vereffenaar. Verzoekster die zelf de nalatenschap beneficiair heeft aanvaard, geeft aan dat zij niet in staat is om de nalatenschap zelf af te wikkelen gelet op het grote aantal bekende erfgenamen en mogelijk een aantal onbekende erfgenamen. De rechtbank heeft voor zover mogelijk de bekende erfgenamen benaderd, van wie enkele hebben aangegeven geen bezwaar te hebben tegen benoeming van een vereffenaar c.q. geen aanspraak te maken op het erfdeel. Er is dan ook voldoende grond om een vereffenaar te benoemen in de nalatenschap.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 14-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:5788

Zaaknummer: 348675 HA RK 24-13

Rechters: S.M. Auwerda

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Het gerecht benoemt een vereffenaar.

Op verzoek benoemt het gerecht een vereffenaar in een nalatenschap. Aannemelijk is geworden dat verzoeker de enige erfgenaam is van erflaatster, en dat de nalatenschap van erflaatster voor het grootste deel bestaat uit aandelen in een Curaçaose vennootschap die onroerend goed bezit in Curaçao. Verzoeker heeft de nalatenschap beneficiair aanvaard. Gelet op het bepaalde in artikel 4:203 BWC is het verzoek toewijsbaar. Bij gebreke van andere erfgenamen, een executeur of een boedelnotaris, kan een zitting als bedoeld in artikel 4:206 BWC achterwege blijven.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Datum uitspraak: 14-05-2024

ECLI: ECLI:NL:OGEAC:2024:119

Zaaknummer: CUR202401190

Rechters: P.E. de Kort

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De kantonrechter ziet in de boedelbeschrijving aanleiding om de zware vereffening op te leggen.

Gelet op de boedelbeschrijving ziet de kantonrechter aanleiding te bepalen dat de in artikel 4:221 lid 1 BW genoemde verplichtingen op de vereffenaar rusten. De verplichtingen zoals genoemd in artikel 4:214 lid 1 en lid 5 BW en 4:218 BW zijn derhalve (mede) van toepassing. De vereffenaar dient de schuldeisers van de nalatenschap, ingevolge artikel 4:214 lid 1 BW, openlijk op te roepen hun vorderingen bij hem in te dienen. De kantonrechter bepaalt de uiterste datum waarop de vorderingen moeten zijn aangemeld en de wijze waarop de oproep dient te geschieden, te weten op dezelfde wijze als en zo veel mogelijk gelijktijdig met de bekendmaking van de beneficiaire aanvaarding, welke ingevolge artikel 4:196 BW bekend gemaakt dient te worden in de (digitale) Staatscourant. Voor de volledigheid wijst de kantonrechter nog op de mogelijkheid tot het laten benoemen van een vereffenaar ex artikel 4:203 BW.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 03-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:4596

Zaaknummer: 11034379 OV VERZ 24-1582 (E)

Rechters: J.A.J. van den Boom

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Stiefmoeder moet zoon van erflater aan wie zij de toegang tot de woning had ontzegd (onder voorwaarden) weer toelaten.

Erflater A is in 2023 overleden. Hij was in voor hem tweede echt gehuwd met gedaagde Y. Uit dit huwelijk zijn twee kinderen – E en F – geboren. A is eerder gehuwd met B. Uit dit in 2011 door echtscheiding ontbonden huwelijk zijn twee kinderen geboren: C en eiser D. A heeft in 1993 over zijn nalatenschap beschikt en B alsmede zijn (toen nog niet geboren) nakomelingen als erfgenaam benoemd. In een verklaring van erfrecht staat dat B de nalatenschap heeft verworpen en dat C en D de erfgenamen zijn van A. Op het tijdstip van overlijden woonden D, Y samen met E en F in de aan A toebehorende woning. Na een ruzie verlaat D de woning en vervangt Y de sloten. In een door D gestarte bodemprocedure is in geschil wie de erven zijn van A en wie eigenaar is van de woning. In onderhavig kort geding vordert D toegang tot de woning. Anders dan Y is de voorzieningenrechter van oordeel dat de vordering van D geschikt is om in kort geding te behandelen. Wat in kort geding niet kan, is een definitieve beslissing nemen wie de eigenaar van de woning is. Maar dat is ook niet nodig. Tijdens de mondelinge behandeling is gebleken dat partijen het erover eens zijn dat de eigendomsvraag een kwestie is voor de bodemprocedure en dat de uitkomst daarvan voor dit kort geding niet relevant is. Voor de vraag of D weer toegang tot de woning moet krijgen gedurende de lopende bodemprocedure, komt het aan op een afweging van de belangen van alle betrokkenen op basis van aannemelijk te achten omstandigheden. Daarbij maakt het voor dit moment dus in afwachting van de uitkomst van de bodemprocedure niet uit of de woning nu van C en D is of van Y. Volgens de voorzieningenrechter is het onvoldoende aannemelijk geworden dat D de woning in juni 2023 heeft prijsgegeven. Hij heeft immers niet al zijn spullen meegenomen. Ook staat vast dat de woning niet meer vrij toegankelijk voor hem. De omstandigheid dat hij heeft gezegd een andere woning te (gaan) zoeken, is niet voldoende voor het prijsgeven van de woning; gesteld noch gebleken is dat hij een andere woning heeft gevonden. Dit maakt dat D een rechtmatig belang heeft bij toegang tot de woning. Y heeft op haar beurt eveneens lange tijd in de woning gewoond, sinds 2011. Haar belang om D de toegang te weigeren, is dat de verhoudingen zijn verslechterd en het ongestoorde gezinsleven zonder D maar met haar kinderen. D heeft een gerechtvaardigd belang bij toegang tot de woning en ook Y heeft redenen om D niet in de woning te willen hebben. Die redenen zijn echter in dit kort geding

niet voldoende. De voorzieningenrechter ziet in een incident dat heeft plaatsgevonden aanleiding om te bepalen dat D alleen toegang krijgt tot de woning onder de voorwaarden dat hij geen bezoek ontvangt in de woning en de tuin en zich op een normale, volwassen manier gedraagt (zoals: geen ruzie zoeken, geen overlast veroorzaken, spullen opgeruimd houden).

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 21-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:5777

Zaaknummer: C/10/674838 / KG ZA 24-172

Rechters: N. Doorduijn

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Notaris-vereffenaar handelt niet laakbaar door na gedaan onderzoek geen standpunt in te nemen over discussie tussen erfgenamen over al dan niet gedane schenkingen en deze niet op te nemen in verantwoording.

Klagers in deze notariële tuchtzaak stellen dat de door de rechtbank tot vereffenaar benoemde notaris in de nalatenschap van hun moeder onzorgvuldig heeft gehandeld doordat hij heeft nagelaten een onderzoek te verrichten naar door moeder gedane schenkingen (aan zussen van klagers) waardoor zij in hun hoedanigheid van schuldeisers van moeders nalatenschap zijn benadeeld/geschaad. Het tuchthof geeft een uitgebreide weergave van de in de loop der jaren tussen klagers (advocaat) en de vereffenaar gewisselde (mail)berichten. De notaris stelt kort samengevat dat de betalingen aan de zussen in beeld zijn en dat daarnaar wordt gehandeld (bijvoorbeeld bij de berekening van de legitieme portie). Ook meldt hij dat hij geen oordeel heeft over de rechtmatigheid van de betalingen, hij zit immers niet op de stoel van de rechter. Hij geeft aan dat klagers na de vereffening hun meningen bij de verdeling kunnen betrekken en die meningen zo nodig aan de rechter voorleggen. Ook het terugvorderen van de betalingen aan de zussen voor de verdeling laat hij over aan klagers. Vervolgens is de rekening en verantwoording ingediend en is het door klagers daar tegen ingediende verzet ongegrond verklaard. De rechtbank oordeelt dat het niet laakbaar was dat de vereffenaar geen standpunt heeft willen innemen in de discussie tussen de erfgenamen over de schenkingen. Ook het hof is van oordeel dat niet is komen vast te staan dat de notaris als vereffenaar onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar de schenkingen. De notaris heeft zijn onderzoek verricht aan de hand van de gegevens waarover hij de beschikking had.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 23-04-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:934

Zaaknummer: 200.331.072/01

Rechters: J.H. Lieber, A.D.R.M. Boumans en B.J.M. Gehlen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Gewezen notaris handelt onrechtmatig door zich te presenteren als internationaal notaris en handelt in strijd met artikel 2 lid 2 Wna.

In dit kort geding vordert de KNB dat de uit zijn ambt gezette notaris wordt veroordeeld zich niet langer te presenteren als internationaal notaris of enige andere hoedanigheid waar het woord notaris in voorkomt. De voorzieningenrechter stelt dat de titel notaris een beschermde titel is, en volgt het verweer van gedaagde niet dat de functie 'internationaal notaris' een functie betreft die valt onder de Orde van Maerloo als een kerkgenootschap in de zin van artikel 2:2 BW en dat deze functie wordt geregeerd door het statuut van de Orde van Maerloo. Voor zover de Orde van Maerloo valt te kwalificeren als een kerkgenootschap in de zin van artikel 2:2 BW (hetgeen gedaagde niet nader heeft onderbouwd), heeft gedaagde nagelaten toe te lichten wat volgt uit het desbetreffende statuut, welke bevoegdheden daaruit voortvloeien voor de functie 'internationaal notaris' en dat hij derhalve invulling mag geven aan deze functie zoals hij tot op heden heeft gedaan. Bovendien bepaalt artikel 2:2 BW dat kerkgenootschappen worden geregeerd door hun eigen statuten, voor zover deze niet in strijd zijn met de wet. Hieruit volgt dat ongeacht hetgeen in het kerkelijke statuut is neergelegd, een persoon ingevolge artikel 2 lid 2 Wna de titel 'notaris' niet mag voeren en verklaringen van erfrecht ingevolge artikel 4:188 BW alleen mogen worden opgesteld door een bevoegde notaris. De vordering wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 15-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:4783

Zaaknummer: C/02/423035 / KG ZA 24-253 (E)

Rechters: M.W.F. Bosters

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Executeur in nalatenschap moeder wordt veroordeeld om aan legataris inzage te geven in gegevens van nalatenschappen van moeder en vader omdat deze dankzij tweetrapsmaking met elkaar verbonden zijn.

Deze zaak betreft een vordering van eiser tot inzage in overzichten van bezittingen en de schulden in de nalatenschappen van vader en moeder. Partijen zijn hun kinderen. In de nalatenschap van vader zijn de kinderen op grond van de tweetrapsmaking erfgenamen van hetgeen moeder van die nalatenschap niet heeft verteerd. In de nalatenschap van moeder zijn gedaagde 1 en 2 erfgenamen en is eiser legataris. Daarbij is gedaagde 1 executeur in de nalatenschap van moeder. De rechtbank overweegt dat niet is gesteld of gebleken dat gedaagde 1 als executeur met bekwame spoed een boedelbeschrijving heeft gemaakt, terwijl moeder inmiddels meer dan een jaar geleden is overleden. De vordering van eiser om een opgave van alle bezittingen en schulden van moeder op het moment van haar overlijden te verstrekken, is dan ook toewijsbaar. Voor zover gedaagde 1 stelt dat eiser geen erfgenaam is, maar slechts legataris, en geen recht heeft op informatieverstrekking overweegt de rechtbank dat ook de legataris aanspraak jegens de executeur kan maken op inzage/afschrift van alle bescheiden die hij nodig heeft voor de berekening van zijn legaat. Het legaat van eiser is immers geen vast bedrag, maar een bedrag gelijk aan een derde deel van het zuiver saldo van de nalatenschap. In de nalatenschap van vader is er geen executeur (meer). De kinderen hebben deze nalatenschap beneficiair aanvaard. Dat betekent in beginsel dat die nalatenschap zal moeten worden vereffend, waarbij de kinderen als erfgenamen gezamenlijk vereffenaar zijn (art. 4:195 lid 1 BW). Omdat de kinderen als gevolg van de tweetrapsmaking erfgenamen van vader zijn voor zover zijn nalatenschap niet is verteerd door moeder kunnen de gegevens die nodig zijn voor het bepalen van de omvang van de nalatenschap van vader en die van moeder niet los van elkaar worden gezien. Omdat gedaagde 1 als executeur in de nalatenschap van moeder de taak heeft om de bezittingen en schulden van die nalatenschap in kaart te brengen, dient hij behalve de informatie over de nalatenschap van moeder óók deze informatie (over de nalatenschap van vader) te verzamelen en heeft eiser recht op die informatie op grond van artikel 3:166 lid 3 juncto artikel 6:2 lid 1 BW. Vervolgens gaat de rechtbank in op een aantal specifieke bescheiden.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2024:3881

Zaaknummer: 436134

Rechters: M. Stempfer

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Vorderingen tot huurvoortzetting c.q. ontruiming na overlijden.

Drie zaken over vorderingen tot huurvoortzetting c.q. ontruiming na overlijden.

In ECLI:NL:RBMNE:2024:3889 wordt de door eiseres gevorderde huurvoortzetting van de door oma gehuurde woning afgewezen omdat de daarvoor vereiste huisvestingsvergunning ontbreekt. Maar ook als eiseres deze wel zou hebben, zou de vordering worden afgewezen omdat een duurzame gemeenschappelijke huishouding ontbreekt. Uit de gegevens van de verhuurder blijkt dat eiseres in periode voor het overlijden van oma 26 keer en daarna 24 keer heeft gereageerd op een woning, zodat volgens de kantonrechter geen sprake is van intentie van duurzaamheid. Ook het beroep op de Gedragscode voor verhuurders gaat niet op, omdat – samengevat – geen sprake is van het als gevolg van het overlijden van oma/huurster ouderloos achterblijven van eisers.

In ECLI:NL:RBZWB:2024:4749 wordt de vordering tot huurvoortzetting toegewezen. De kantonrechter leidt uit de omstandigheid dat eiser negen jaar lang met zijn moeder heeft samengewoond en zij ook steeds samen naar andere adressen zijn verhuisd, af dat tussen hen de intentie heeft bestaan om duurzaam samen te wonen.

In verband daarmee wordt in ECLI:NL:RBZWB:2024:4751 de in dezelfde zaak gevorderde ontruiming afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 12-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2024:3889

Zaaknummer: 10870126 UC EXPL 24-162

Rechters: J.W. Wagenaar

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Anders dan klaagster denkt, had notaris geen opdracht tot boedelafwikkeling.

In 2011 is de moeder van klaagster overleden en in 2018 haar vader. Erfgenamen van vader zijn klaagster, haar zus en haar twee broers. Op verzoek van klaagster heeft de notaris een verklaring van erfrecht verstrekt. Verder heeft de notaris de overdracht van de woning van vader verzorgd. In deze tuchtprocedure verwijt klaagster de notaris dat de afwikkeling van de nalatenschap van haar vader te lang duurt en dat de notaris te weinig of niet reageert op de verzoeken en vragen van klaagster. Het tuchthof volgt de overweging van de tuchtkamer in eerste aanleg dat de notaris geen opdracht had om de boedel af te wikkelen. Dat weliswaar na afgifte van de verklaring van erfrecht nog regelmatig contact is geweest met de notaris, maakt dit niet anders. De notaris had dit beter kunnen/dienen communiceren, maar heeft niet verwijtbaar gehandeld.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 23-04-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:935

Zaaknummer: 200.328.953/01 NOT

Rechters: J.W.M. Tromp, A.D.R.M. Boumans en J.T.A. van der Stok

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Voor wie komen de kosten van een voorlopig deskundigenbericht als de verzoekster is overleden tijdens de procedure en haar erven de nalatenschap hebben verworpen?

In een door verzoekster aangespannen zaak tegen verweerster [een medische praktijk-bv] is in juni 2023 een deskundige benoemd. Daarbij is geoordeeld dat aan verzoekster geen voorschot wordt opgelegd omdat zij met een toevoeging procedeert. Het voorschot op de kosten van de deskundige is in die beschikking vastgesteld op een bedrag van € 6.400. In februari 2024 is het deskundigenbericht aan partijen gezonden. Bij e-mail van 27 maart 2024 heeft verweerster verzocht om conform artikel 205 Rv vast te stellen door welke partij de kosten van de deskundige dienen te worden gedragen. Daarbij is – aldus verweerster – verzoekster op grond van het deskundigenbericht de meest gerede partij om de kosten van het deskundigenonderzoek te dragen. Bij e-mail van 2 april 2024 heeft de raadsman van verzoekster bericht dat verzoekster is overleden en dat geen deskundigenbericht aanhangig zal worden gemaakt. Desgevraagd heeft de raadsman van verzoekster bij e-mail van 30 april 2024 de overlijdensakte van verzoekster overgelegd, alsmede een door deze rechtbank op 25 januari 2024 opgemaakte akte, waarin de daarin vermelde erfgenamen de nalatenschap van verzoekster hebben verworpen. Volgens de rechtbank moet desondanks de vraag worden beantwoord voor wiens rekening de kosten van het deskundigenonderzoek dienen te komen. Artikel 205 lid 2 Rv beantwoordt niet de vraag wie de meest gerede partij is om in de kosten van een deskundigenbericht te worden veroordeeld en ook de parlementaire geschiedenis biedt hierover geen duidelijkheid. Tijdens de parlementaire behandeling heeft de minister wel aangegeven geen inbreuk te willen plegen op het beginsel dat de verliezende partij de kosten draagt, maar als geen bodemprocedure volgt of aansprakelijkheid buiten rechte wordt erkend, blijft onduidelijk wie de ‘verliezende partij’ is. Het past de rechtbank in beginsel ook niet om zich, in het kader van de beslissing die op grond van artikel 205 lid 2 Rv over de kosten moet worden genomen, uit te laten over de mogelijke aansprakelijkheid en eventueel medisch verwijtbaar handelen, nu het debat daarover ten overstaan van de rechter nog helemaal niet is gevoerd en blijkens de mededeling van de raadsman van verzoekster ook niet meer gevoerd zal gaan worden. Bij het ten laste brengen aan (een van) partijen van de kosten van de deskundige heeft de rechtbank enkel de beschikking over het voorlopig deskundigenbericht.

Uit het deskundigenrapport leidt de rechtbank af dat aannemelijk is dat de vordering van verzoekster zou zijn afgewezen en zij als de in het ongelijk gestelde partij zou worden veroordeeld in de kosten van de deskundige. De toevoeging doet daaraan niet af, zeker nu meerdere keren is gewezen op artikel 205 Rv. In het feit dat verzoekster is overleden en aannemelijk is dat de kosten van het deskundigenonderzoek vanwege de verwerping van de nalatenschap niet kunnen worden verhaald, ziet de rechtbank aanleiding om de kosten van het deskundigenonderzoek uit 's Rijks kas te betalen. De kosten van het onderzoek zijn reeds vanwege de aan verzoekster verleende toevoeging aan de deskundige voldaan, zodat deze kosten voor rekening van de Staat worden genomen. Op grond van het vorenstaande worden voorts de proceskosten van verweerster voor rekening van de Staat genomen, waarbij die kosten door de Staat aan verweerster zullen worden voldaan.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 29-05-2024

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2024:4498

Zaaknummer: C/03/314071 / HA RK 23-19

Rechters: K.A.J.C.M. van den Berg Jeths-van Meerwijk

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Een drietal korte beschikkingen inzake executele.

Een drietal korte beschikkingen van de rechtbank Zeeland-West-Brabant. In ECLI:NL:RBZWB:2024:4705 wordt op grond van artikel 4:144 lid 3 BW jo. artikel 4:159 lid 3 BW het loon van de executeur vastgesteld wegens de onvoorziene omstandigheid dat, anders dan erflater had voorzien, niet de erfgename als executeur fungeert, maar een benoemd professioneel executeur.

In ECLI:NL:RBZWB:2024:4706 wordt met gebruikmaking van de testamentair toegekende bevoegdheid door de kantonrechter ex artikel 4:142 lid 1 BW een vervangend executeur benoemd.

In ECLI:NL:RBZWB:2024:4708 wordt de executeur op eigen verzoek ontslagen, maar het verzoek tot de benoeming van een vervangend executeur afgewezen wegens het ontbreken van een daartoe strekkende testamentaire clausule.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 04-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:4705

Zaaknummer: 11000384 OV VERZ 24-1249

Rechters: J.A.J. van den Boom

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De kantonrechter beveelt de opheffing van de vereffening.

De gezamenlijke erfgenamen zijn door de beneficiaire aanvaarding vereffenaar en verzoeken op grond van artikel 4:209 BW opheffing van de vereffening, vanwege de geringe waarde van de baten van de nalatenschap. Uit de boedelbeschrijving is gebleken dat het saldo van de nalatenschap volledig opgaat aan de vereffeningskosten en preferente schulden. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft de vereffenaar voldoende aannemelijk gemaakt dat niet-opheffing enkel leidt tot oplopende kosten en dat de overige schuldeisers niets zullen ontvangen. De kantonrechter beveelt de opheffing van de vereffening.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 04-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:4707

Zaaknummer: 11166469 OV VERZ 24-3162 (E)

Rechters: J.A.J. van den Boom

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De rechtbank probeert orde te scheppen in de veelheid over en weer in genomen standpunten over de hoogte van de legitieme portie, en oordeelt over de daarover verschuldigde wettelijke rente en kostenveroordelingen.

In deze zaak zijn reeds diverse (tussen)vonnissen gegeven. Thans is vooral de hoogte van de legitieme portie van eiseres onderwerp van discussie. Interessant zijn niet zozeer de diverse concrete posten die de rechtbank in dat kader bespreekt, als wel een procesrechtelijke overweging. De rechtbank overweegt alvorens te beslissen op de vorderingen dat het in de onderhavige zaak over en weer ontbreekt aan een volledig inzichtelijke berekening van de legitieme portie met een duidelijk weergegeven standpunt op elke post. De rechtbank rekent het ook niet tot haar taak zelfstandig (zonder noemenswaardige toelichting) in de overgelegde producties op zoek te gaan naar mogelijke aanknopingspunten die de stellingen van partijen zouden kunnen ondersteunen (of, sterker nog, waaruit de standpunten van partijen over de desbetreffende posten afgeleid zouden kunnen worden). De rechtbank stelt verder dat niet kan worden verwacht dat zij het omvangrijke aantal producties napluist. In het kader van het partijdebat achterhaalt de rechtbank de stellingen van partijen zo veel mogelijk met de onderbouwing. Dit leidt echter niet tot voldoende overzicht noch tot hoor en wederhoor op alle punten. Om deze zaak zo doelmatig mogelijk te laten verlopen, maakt de rechtbank in dit deelvonnis de onduidelijkheden zichtbaar. De rechtbank geeft aan geen eindbeslissingen te nemen zonder dat hoor en wederhoor voldoende zijn toegepast en wijst daarom nu een deelvonnis waarin zij deels een eindbeslissing geeft en deels voorlopige oordelen. Indien en voor zover in het vervolg van de procedure de voorlopige oordelen niet of onvoldoende worden weerlegd, zal de rechtbank de voorlopige oordelen tot haar definitieve maken. Ook maakt de rechtbank duidelijk dat zij vindt dat – met inachtneming van de uitgangspunten in dit deelvonnis – de verschillen echter relatief gering zijn en partijen mogelijk op pragmatische gronden tot een vergelijk kunnen komen. De rechtbank geeft partijen dan ook uitdrukkelijk in overweging om naar aanleiding van dit deelvonnis met elkaar in overleg te treden om tot een regeling te komen. Interessant is verder de overweging ter zake van het verschuldigd zijn van wettelijke rente. In deze zaak is erflaatsster op 21 mei 2017 overleden, en is de vordering opeisbaar vanaf 22 november 2017. In beginsel zal de schuldeiser de schuldenaar in gebreke

moeten stellen (op grond van art. 6:82 BW). Eiseres heeft niet gesteld dat (en met welke ingangsdatum) de gezamenlijke gedaagden in verzuim zijn. Dit brengt de rechtbank tot het oordeel dat de wettelijke rente over de legitieme portie wordt toegewezen met ingang van de datum van de dagvaarding. De stelling van verweerders dat deze rente niet verschuldigd is omdat eiseres in schuldeisersverzuim verkeert, wijst de rechtbank af. De bezwaren van eiseres tegen de berekening die de gezamenlijke gedaagden van haar legitieme portie hebben gemaakt zijn naar het voorlopig van de rechtbank immers gedeeltelijk juist. De rechtbank ziet geen reden om de door eiseres gevorderde kostenvergoeding toe te wijzen. De voormalige belangenbehartiger van eiseres en haar huidige belangenbehartiger hebben herhaaldelijk pogingen gedaan om de zaak buiten rechte te schikken, maar dat is niet mogelijk gebleken. De gedaagde notaris/executeur heeft niet onrechtmatig gehandeld en er is geen sprake van misbruik van procesrecht. Ook vormen de namens eiseres ondernomen (herhaalde) schikkingspogingen geen grondslag tot vergoeding van de buitengerechtelijke incassokosten. Ook de reconventionele vordering om eiseres te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding omdat zij steeds opnieuw nodeloos de discussie heeft aangezwengeld, wijst de rechtbank af. Dat van een onrechtmatige daad sprake is, is niet onderbouwd gesteld en ook niet gebleken. Ook blijkt dat eiseres niet steeds nodeloos de discussie heeft aangezwengeld nu in een tussenvonnis is geoordeeld dat de executeur nog niet alle stukken waar zij recht op had aan haar had verstrekt en diens berekening van de legitieme portie niet door de rechtbank werd gevolgd.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 10-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2024:3822

Zaaknummer: C/05/410267 / HZ ZA 22-306

Rechters: M.M.K.J. Steketee

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kantonrechter wijst verzoek tot ontslag executeur af wegens het ontbreken van belang omdat taak reeds is geëindigd.

Erflaatster heeft haar (klein)kinderen tot haar erfgenamen benoemd en een van hen tot executeur. Het verzoek van een ander kind tot ontslag van deze executeur wijst de kantonrechter af omdat deze met de executeur constateert dat de taak van de executeur is geëindigd omdat alle tot de nalatenschap van de erflaatster behorende schulden zijn betaald. Het feit dat enkele erven een (vermeende) vordering op de nalatenschap hebben in verband met investeringen in een tot de nalatenschap behorende woning, maakt dit niet anders. De vraag of en zo ja aan wie en onder welke voorwaarden de woning moet worden verkocht, is in beginsel een kwestie die behoort tot de verdeling van (dit deel van) de nalatenschap. De vragen (1) op welke wijze de erfgenamen de eventuele toekomstige verkoopopbrengst onderling zullen verdelen en (2) in welke mate bij deze verdeling rekening moet worden gehouden met door verschillende erfgenamen in de woning geïnvesteerde bedragen, horen ook bij de verdeling.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 26-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:6156

Zaaknummer: 10822757 \ EJ VERZ 23-469

Rechters: J.S. Reid

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

***Hof biedt gelegenheid om niet in geding betrokken medelegitimaris
alsnog op te roepen in een procedure tussen de erven en een andere
legitimaris.***

Erflater heeft zijn kinderen A en B tot enig erfgenaam benoemd en zijn andere twee kinderen C en D onterfd. In de procedure over de omvang van de legitieme portie van D constateert het hof dat het oordeel van de rechtbank en de in de onderhavige procedure te nemen beslissing ook C als legitimaris raken en ook C behoren te binden. Daarom behoort ook C als legitimaris partij in dit geding te zijn, zodat de rechterlijke beslissingen ook haar binden. Omdat C tot op heden niet in dit geding is betrokken, biedt het hof partijen de gelegenheid om C alsnog als partij in dit geding te betrekken door oproeping op de voet van artikel 118 Rv. Als dit niet gebeurt, volgt vernietiging van het beroepen vonnis en worden partijen alsnog niet-ontvankelijk verklaard in hun vorderingen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2024:2060

Zaaknummer: 200.326.290_01

Rechters: M.G.W.M. Stienissen, R.J.M. Cremers en J. van der Steenhoven

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Op verzoek van een schuldeiser benoemt de rechtbank een vereffenaar in een onbeheerde nalatenschap.

De naaste familie van erflater heeft diens nalatenschap verworpen en thans is onbekend wie zijn erfgenamen zijn. De hypothecair schuldeiser van erflater verzoekt op grond van artikel 4:204 lid 1 sub b BW de benoeming van een vereffenaar. De schuldeiser is op grond van artikel 3:268 BW weliswaar gerechtigd om het onderpand openbaar te verkopen, maar hij kan op dit moment de executie niet rechtsgeldig aanzeggen. Verzoeker wijst erop dat inmiddels een half jaar is verstreken sinds het openvallen van de nalatenschap, maar dat de nalatenschap nog altijd onbeheerd wordt gelaten. Het verzoek wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 11-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:7029

Zaaknummer: C/15/354040 / HA RK 24-88

Rechters: E.B. van den Heuvel

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Aan legitimaris overgeboekte bedragen zijn geen schenking nu bevoordelingsbedoeling niet is aangetoond; ook de beroepen van de erfgenaam op de uitzondering van artikel 4:90 lid 1 BW en de betalingsregeling van artikel 4:5 BW worden afgewezen.

In het kader van de berekening van de legitieme portie van eiseres in de nalatenschap van haar vader, is tussen haar en gedaagde de omvang van diverse (vermeende) giften in geschil. In een tussenvonnis is geoordeeld dat de ouders bij de ontbinding van een maatschap € 1.189.886 (een deel van de voortzettingsswaarde) hebben kwijtgescholden aan gedaagde, daarmee een schenking hebben beoogd en er dus een gift is gedaan aan gedaagde. Het aandeel daarin van vader bedraagt € 630.044,64 en komt als gift in aanmerking bij de omvang van de legitimaire massa. Of deze gift ook daadwerkelijk voor deze waarde moet worden meegenomen, hangt af van het antwoord op de vraag of de in 2012 bepaalde voortzettingsswaarde ad € 1.329.466 als uitgangspunt kan worden genomen, als zijnde de waarde om lonende exploitatie van het bedrijf mogelijk te maken. In het tussenvonnis oordeelde de rechtbank dat gedaagde dit onvoldoende heeft toegelicht en de gift vatbaar is voor inkorting. In deze uitspraak concludeert de rechtbank dat gedaagde zijn standpunt dat eiseres ook zelf bedragen van vader heeft ontvangen, onvoldoende onderbouwt. Uit de overgelegde stukken kan niet worden afgeleid dat de ouders/vader hebben beoogd deze te schenken aan eiseres, omdat daaruit niet kan worden afgeleid dat de ouders/de vader de wil had(den) om eiseres ten koste van hun/zijn eigen vermogen te verrijken en dat zij/hij daarbij een bevoordelingsbedoeling had(den). Met inachtneming hiervan berekent de rechtbank de legitieme portie en veroordeelt gedaagde deze aan eiseres te betalen. Interessant is dat gedaagde een beroep doet op de uitzondering van artikel 4:90 lid 1 BW. De rechtbank gaat niet mee in het betoog van gedaagde dat er verkort op neer komt dat vergoeding van de waarde van het ingekorte deel van de giften, gelet op alle omstandigheden, onredelijk is omdat hij zijn leven lang hard heeft gewerkt om de onderneming draaiende te houden en de vordering de continuïteit van de onderneming bedreigt. Ook de gegeven zorg aan zijn ouders maakt dit niet anders. Verder wijst de rechtbank het beroep op de betalingsregeling van artikel 4:5 BW af of omdat ook dit standpunt onvoldoende is onderbouwd. Relevant is dat de rechtbank overweegt dat het niet per se nodig dat dit verzoek wordt gedaan bij de rechtbank volgens de

verzoekschriftenprocedure. Niets staat eraan in de weg dat de rechter die beslist over een vordering tot betaling van de legitieme portie ook op dit verzoek beslist. Ook op proceseconomische gronden ligt het voor de hand dat de rechtbank dit verzoek gelijk in deze procedure afdoet.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 17-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2024:3866

Zaaknummer: C/o8/300158 / HA ZA 23-277

Rechters: K.J. Haarhuis

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Gevorderde opgave gegevens benodigd voor berekening legitieme portie grotendeels afgewezen nu deze al zijn verstrekt, dan wel niet ter beschikking staan van gedaagde.

Eiseres vordert in de hoofdzaak dat de rechtbank haar legitieme portie in erflaatsters nalatenschap vaststelt, en in het incident dat de enig erfgenaam/executeur/gedaagde diverse gegevens verstrekt waaronder bewijs aanvaarding nalatenschap, opgave banksaldi, opgave schenkingen e.a., zijnde stukken waar zij ex artikel 4:78 BW recht op heeft nu deze nodig zijn voor de berekening van die legitieme portie. De rechtbank gaat in op de diverse posten en wijst deze grotendeels af. Interessant is wel dat de rechtbank de stellingen van gedaagde aldus begrijpt dat erflaatster haar eigen administratie verzorgde en dat gedaagde geen schenkingen bekend zijn en er geen noemenswaardige vermogensverschuivingen hebben plaatsgevonden, zodat er ook geen aanleiding is om aan te nemen dat sprake is geweest van schenkingen. Eiseres heeft daartegen ingebracht dat wel sprake is geweest van schenkingen (aan de kleinkinderen). De rechtbank stelt dat op de vraag of schenkingen zijn gedaan die moeten worden betrokken bij de berekening van de legitieme, in de hoofdzaak dient te worden beslist. Voor de beoordeling in dit incident is bepalend dat gedaagde niet kan worden veroordeeld opgave te doen van schenkingen, wanneer zij stelt dat haar geen schenkingen bekend zijn. Verder meent de rechtbank dat eiseres niet heeft toegelicht welk belang zij heeft bij het gevorderde bewijs van de aanvaarding van de nalatenschap, temeer nu zij desgewenst zelf (in haar hoedanigheid van legitimaris) een afschrift van de verklaring van erfrecht bij de betrokken notaris kan opvragen, waarin deze informatie is vermeld (vgl. art. 4:188 lid 1 sub a BW jo. art. 49b Wet op het notarisambt).

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 21-02-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:7168

Zaaknummer: C/15/341237 / HA ZA 23-359

Rechters: H.A. Pott Hofstede

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Omdat niet iedereen die is betrokken bij de in het geschil zijnde rechtsverhouding partij is in de zaak, wordt de gelegenheid geboden dit verzuim te herstellen.

Appellante, geïntimeerde 1, geïntimeerde 2 en geïntimeerde 3 hebben de nalatenschap van hun vader beneficiair aanvaard en zijn de deelgenoten in, en gezamenlijke vereffenaars van die nalatenschap. In eerste aanleg heeft de voorzieningenrechter de vorderingen toegewezen van geïntimeerde 1 en geïntimeerde 2 die ertoe strekken dat appellante wordt veroordeeld tot medewerking aan de vereffening, door voor het doen van aangifte van erfbelasting in Spanje de noodzakelijke handelingen te verrichten en door mee te werken aan afgifte van het legaat aan geïntimeerde 3. Appellante komt hiertegen op en vordert in het door haar opgeworpen incident schorsing van de uitvoerbaar bij voorraad verklaring. In dat kader overweegt het hof dat het bestreden vonnis is gewezen in twee gedingen en de vorderingen zijn toegewezen in een geding waarin geïntimeerde 3 niet betrokken is. Het hof stelt geïntimeerde 1 en geïntimeerde 2 in de gelegenheid dit verzuim te herstellen, en gunt hun als meest gereede partij, een termijn waarbinnen zij geïntimeerde 3 op de voet van artikel 118 Rv kunnen oproepen in hun geding en houdt verder iedere beslissing aan.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 23-04-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:1056

Zaaknummer: 200.330.842/01

Rechters: L. Alwin, A.R. Sturhoofd en H.A. van den Berg

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Omdat aanzienlijke overboekingen tijdens leven van één bankrekening vast staan, wordt erfgenaam verplicht aan legitimaris ook de oude afschriften van de andere rekeningen te verschaffen.

Uit het eerste huwelijk van erflater A met betrokkene B zijn vier kinderen geboren onder wie eiseres en gedaagde 2. Ten tijde van zijn overlijden in maart 2021 was A in derde echt gehuwd met erflaatster C. In zijn testament heeft A zijn echtgenote C tot enig erfgenaam benoemd. C heeft die nalatenschap zuiver aanvaard en is vervolgens in september 2022 overleden. In haar testament heeft C gedaagde 1 tot enig erfgenaam benoemd. Ook die nalatenschap is zuiver aanvaard. In 2023 heeft eiseres een beroep gedaan op haar legitieme portie in de nalatenschap van A. Eiseres is niet akkoord gegaan met de opgestelde voorlopige boedelbeschrijving en vordert in onderhavige procedure afgifte van diverse bescheiden. Van alle besproken posten/bescheiden zijn met name de overwegingen relevant over het ter beschikking stellen van afschriften uit de periode vóór het overlijden. Uit de stukken blijkt namelijk dat tijdens leven aanzienlijke bedragen zijn overgeboekt van één rekening naar een rekening die mede ten name van gedaagde 1 staat. Gedaagde 1 stelt dat die bedragen dienden ter ondersteuning van een ander, te weten betrokkene 4, en uitsluitende ter beschikking stonden van deze vrouw. Betrokkene 4 is een in Oostenrijk wonende vrouw. Naar het oordeel van de rechtbank staat vast dat deze betalingen van erflaatster C en erflater A aan gedaagde 1 moeten worden aangemerkt als giften die bij de berekening van de legitieme portie moeten worden betrokken. De rechtbank volgt gedaagde 1 niet in zijn betoog dat een bevoordelingsbedoeling van erflater en erflaatster ontbrak. Uitgaande van de juistheid van de stellingen van gedaagde 1 over betrokkene 4, valt niet in te zien welke bedoeling A en C dan wél hebben gehad bij de financiële ondersteuning (nota bene op aandragen van gedaagde 1 zelf) van een volstreekte onbekende van A en C, die bovendien woont in Oostenrijk en die zij nooit hebben ontmoet. Voorgaande brengt de rechtbank ertoe dat eiseres ook belang heeft dat zij inzage krijgt in alle bankrekeningafschriften van de andere rekening van A en C (die immers in gemeenschap van goederen waren gehuwd), om te onderzoeken of er sprake is geweest van verdere giften die bij de berekening van de legitieme portie moeten worden betrokken. De periode waarover de bankafschriften moeten worden verstrekt, beperkt de rechtbank tot vijf jaar vóór het overlijden van A, gelet op het bepaalde in artikel 4:67 aanhef en sub e BW. Dat sprake is van

een of meer van de situaties als genoemd in artikel 4:67 sub a tot en met d BW is niet gesteld, zodat een langere termijn niet gerechtvaardigd is. Eiseres heeft onvoldoende toegelicht welk belang zij heeft bij de bankrekeningafschriften van na het overlijden van erflater. Gedaagde 1 heeft aangevoerd dat hij zelf niet beschikt over de rekeningafschriften en hij heeft geprobeerd de afschriften te verkrijgen bij ABN, maar dat hij daarin tot op heden niet is geslaagd. De veroordeling van gedaagde 1 wordt aldus toegewezen dat hij verplicht is alle inspanningen te verrichten die nodig zijn om de afschriften zo spoedig mogelijk te verkrijgen van de betreffende banken en te verstrekken aan eiseres.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 17-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:7169

Zaaknummer: 343863

Rechters: H.A. Pott Hofstede

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De niet-opeisbare vordering uit een verblijvingsbeding is opeisbaar geworden door samenwoning, maar langstlevende partner krijgt gelegenheid tot het stellen van zekerheid.

Op grond van de samenlevingsovereenkomst die de in 2011 overleden erflater A met zijn partner B had gesloten, verblijven alle gemeenschappelijke goederen aan de langstlevende onder de verplichting de waarde aan de erven schuldig te erkennen. Die vergoedingsvordering is opeisbaar na het overlijden van B en als zij gaat samenwonen als ware zij gehuwd, of in het huwelijk treedt zonder uitsluiting van iedere gemeenschap van goederen. Opeisbaarheid kan in al die gevallen worden voorkomen door zekerheid te stellen. B is in 2014 gaan samenwonen met partner C en is in 2016 met C getrouwd onder uitsluiting van iedere gemeenschap van goederen. Als verweer tegen de stelling van de erven van A dat de vordering opeisbaar is geworden door het samenwonen in 2014, betoogt B kort en goed dat de verzorgingsbedoeling die A had bij opname van het verblijvingsbeding en de opeisbaarheidsclausule zich daartegen verzet. De strekking daarvan was enkel het voorkomen van het vermengen van vermogens. De rechtbank volgt B niet in haar betoog dat de bepaling over de directe opeisbaarheid van de vordering niet anders kan worden uitgelegd dan dat A en B hebben bedoeld te voorkomen dat het (aan eisers uit te keren) vermogen van B teniet zou gaan door vermenging (met het vermogen van haar nieuwe partner). Die gestelde partijbedoeling is namelijk niet te rijmen met het feit dat ook voor de situatie van (ongehuwd) samenwonen directe opeisbaarheid is overeengekomen. Samenwonen leidt immers niet tot vermenging van vermogen. De poging van B om opeisbaarheid te voorkomen door nu alsnog zekerheid te stellen voor de vordering, is volgens eisers een gepasseerd station omdat de termijn daarvoor is verstreken. De rechtbank gaat hier niet in mee. Mede gelet op de omstandigheid dat geen sprake is van een zakelijke, maar van een familiale relatie en gezien de grote belangen die voor B op het spel staan (zij heeft onweersproken aangevoerd dat zij de woning, waarin zij tot op heden woont, zal moeten verkopen indien eisers de vordering kunnen opeisen), heeft B uit de afspraken van het samenlevingscontract redelijkerwijs mogen afleiden dat nadat zou blijken dat de vordering opeisbaar is, zij de gelegenheid zou krijgen zekerheid te stellen. Dat B die zekerheid tot de zitting niet heeft aangeboden (hoewel eisers daar in een brief wel om hebben gevraagd), is te verklaren door de omstandigheid dat B tot op heden het (niet bij voorbaat kansloze)

standpunt verdedigde dat hoe dan ook geen sprake was van een opeisbare vordering (en dus ook geen verplichting tot zekerheidstelling bestond). Daarbij komt dat B nooit te kennen heeft gegeven dat zij géén zekerheid kan of wil bieden. B wordt de gelegenheid geboden zekerheid te verstrekken. Vervolgens gaat de rechtbank in op zaken als de omvang van de vordering, de te stellen zekerheid en verschuldigd van rente.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 26-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:7176

Zaaknummer: 347015

Rechters: A.J. Wolfs

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De rechtbank ontslaat op verzoek advocaat die praktijk stopt als vereffenaar.

De door de rechtbank benoemde vereffenaar verzoekt hem te ontslaan als vereffenaar omdat hij op korte termijn de advocatuur verlaat en een opvolgend vereffenaar te benoemen. De rechtbank overweegt dat een vereffenaar op grond van artikel 4:206 lid 5 BW op eigen verzoek kan worden ontslagen en dat de vereffenaar het verzoek heeft toegelicht. De rechtbank is van oordeel dat de omstandigheid dat de vereffenaar zijn praktijk op korte termijn wil verlaten, hij alles netjes wil overdragen en geconstateerd is dat een patstelling dan wel een onwerkbaar situatie is ontstaan in de vereffening van de nalatenschap, gewichtige redenen zijn om tot het ontslag als vereffenaar over te gaan. De rechtbank overweegt daarbij dat deze aangevoerde redenen zwaarder wegen dan de (niet-kenbaar) aangevoerde argumenten van betrokkenen. De rechtbank ontslaat de vereffenaar en benoemt een opvolgend vereffenaar.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 16-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:7132

Zaaknummer: 353458 HA RK 24-80

Rechters: M. Flipse

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Ondanks ontbrekende bevoegdheid tot Selbsteintritt, is schenking door gemachtigde aan zichzelf geldig.

Nadat een bewindvoerder [gedaagde] is benoemd over het vermogen van moeder, roept deze de nietigheid in van een schenking die de zoon [eiser] als gemachtigde van moeder aan zichzelf heeft gedaan. Nadat de rechtbank constateert dat de bewindvoerder ook kan ageren tegen rechtshandelingen verricht voordat het bewind werd ingesteld, en dat het recht op het inroepen van de nietigheid niet is verwerkt, acht de rechtbank de betwiste schenking geldig. Tegen de onderbouwde stelling van de bewindvoerder dat moeder feitelijk wilsonbekwaam was, heeft de zoon toegelicht dat hij heeft gehandeld overeenkomstig de uitdrukkelijke wil van moeder. Zij heeft in 2018 de wens uitgesproken om een woning voor hem te kopen. Om te voorkomen dat de zoon hierover schenkbelasting zou moeten betalen, zou de schenking in twee delen worden gedaan. Het eerste deel is geschonken in 2019. Als gevolg van haar geestelijke toestand heeft moeder het tweede deel niet meer zelf kunnen doen. Om de mondelinge afspraak en uitdrukkelijke wens van moeder toch ten uitvoer te brengen, heeft de zoon de betwiste schenkingsovereenkomst ondertekend als gemachtigde van moeder als schenkende partij en namens zichzelf als begiftigde. Omdat de bewindvoerder dit scenario niet expliciet weerspreekt, kan hoewel de volmacht in het levenstestament de zoon niet de bevoegdheid gaf tot het namens moeder doen van de schenking aan zichzelf, niet worden gezegd dat de schenking tot stand is gekomen door misbruik van omstandigheden.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 03-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2024:4186

Zaaknummer: C/05/428600 / HZ ZA 23-430

Rechters: A.J.J.M. Weijnen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek tot ontslag executeur afgewezen.

Als gewichtige reden voor het verzoek tot ontslag van de executeur wordt de gebrekkige informatievoorziening aangevoerd. Hierover overweegt de kantonrechter dat ter zitting bleek dat de nalatenschap (zo goed als) gereed is voor uitdeling. De grootste belemmering in de verdere afwikkeling vindt haar oorzaak in het feit dat de executeur/verweerder ondanks pogingen daartoe geen contact kan krijgen met de twee onderfde zonen van erflaatster (broers van verzoekers). Dit valt de executeur niet te verwijten. Daarbij komt dat de executeur gedurende de procedure veel informatie en bescheiden heeft verstrekt en overgelegd om verzoekers te informeren. Het verzoek wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 10-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:6940

Zaaknummer: 10302675 \ EJ VERZ 23-38

Rechters: M.C. van Rijn

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De rechtbank is (relatief) onbevoegd tot kennisneming van het geschil, en verwijst de zaak.

Inzake de nalatenschap van erflater is de rechtbank verzocht om op grond van artikel 4:203 BW een vereffenaar te benoemen. Op grond van het bepaalde in artikel 268 eerste lid Rv is in zaken betreffende nalatenschappen bevoegd de rechter van de laatste woonplaats van de overledene. Dit betekent dat de rechtbank Amsterdam de bevoegde rechtbank is om over dit verzoek te oordelen. De uitzondering als vermeld in de tweede volzin van artikel 268 lid 1 Rv doet zich hier niet voor. De zaak wordt verwezen naar de rechtbank Amsterdam.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 18-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:7317

Zaaknummer: C/15/354688 / HA RK 24-96

Rechters: M.A. Hoogkamer

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek langstlevende tot toepassing schuldsanering afgewezen omdat zij te goeder trouw heeft gehandeld ter zake van het voldoen van de vorderingen van de kinderen.

Erflater liet zijn echtgenote X en hun twee kinderen A en B als erfgenamen achter en had de kinderen C en D uit zijn eerste huwelijk onterfd. De vordering van C en D in verband met hun legitieme portie zijn conform erflaters testament niet-opeisbaar tijdens leven van X. Die van A en B zijn opeisbaar geworden door het hertrouwen van X zonder het maken van huwelijkse voorwaarden. A en B hebben in november 2022 beslag gelegd op een gedeelte van haar AOW-uitkering. Thans verzoekt X toepassing van de schuldsaneringsregeling. Dit verzoek wijst de rechtbank af. X heeft vanaf het moment dat zij wist dat A en B een vordering op haar hadden, er op geen enkel moment blijk van gegeven dat zij de kinderen wilde betalen. Integendeel, zij heeft, zoals zij ook ter zitting heeft aangevoerd, bewust het geld dat er was opgemaakt, zodat er geen geld voor de kinderen zou overblijven en er geen verhaal mogelijk was. Ook na een vonnis van de rechtbank Limburg waarin de omvang van de opeisbare vordering van A en B werd vastgesteld, heeft X op geen enkele wijze contact gezocht met A en B om tot een betalingsregeling te komen om haar schuld aan hen te voldoen. De rechtbank oordeelt dat X ten aanzien van het onbetaald laten van deze de schuld niet te goeder trouw is geweest.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:6603

Zaaknummer: FT RK 24/415

Rechters: M.C. Snel-van den Hout

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Geschil over verrekening door advocaat van zijn declaratie met bij hem in depot staande nalatenschapsgelden.

Een zaak over de declaratie van een (oud-)advocaat [gedaagde] die eiser bijstand heeft verleend bij een erfrecht kwestie inzake de nalatenschap van diens moeder en een strafzaak. Kort en goed komt het erop neer dat gedaagde zijn declaraties heeft verrekend met het bedrag dat ter zake van de afwikkeling van de erfrecht kwestie op de derdengelden rekening was gestort. In kort geding is gedaagde veroordeeld om het verrekende bedrag op de rekening van de deken te storten. Partijen hebben diverse bodemprocedures gevoerd over de betaling van de declaraties van gedaagde. Samengevat zijn de daarbij ingestelde vorderingen over en weer afgewezen. In één zaak loopt het ingestelde beroep nog. In onderhavige procedure vordert eiser hem te machtigen op grond van artikel 3:299 Burgerlijk Wetboek om namens gedaagde de volledige medewerking te verlenen aan de deken zodat een bedrag aan hem kan worden voldaan. De rechtbank komt na belangenafweging tot een toewijzing van het verzoek.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 08-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2024:3485

Zaaknummer: C/13/747537 / KG ZA 24-183

Rechters: R.A. Dudok van Heel

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Geen bijzondere bijstand voor kosten crematie.

In een zaak met slechts zijdelings klassiek-erfrechtelijke aspecten wordt het beroep door eiseres op bijzondere bijstand afgewezen ter zake van door haar gemaakte kosten voor de crematie van haar overleden vriend. De rechtbank volgt het oordeel van de gemeente dat die kosten niet noodzakelijk zijn als bedoeld in de zin van artikel 35 Participatiewet.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 17-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:7141

Zaaknummer: HAA 23/6484

Rechters: A.R. ten Berge

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Gevorderde opgave gegevens benodigd voor berekening legitieme portie grotendeels afgewezen nu deze al zijn verstrekt dan wel niet ter beschikking staan van gedaagde.

Het verzoek tot overleggen van stukken die benodigd zijn ter berekening van de legitieme portie wordt afgewezen. Hoewel eisers (ook) verwijzen naar de materiële bepalingen van artikel 4:78, 4:146 e.v. en 6:2 BW waaruit hun recht op informatie blijkt, leidt de rechtbank af dat hun stellingen voornamelijk gericht zijn op artikel 843a Rv. Daarbij geldt als uitgangspunt dat dit artikel niet voorziet in een onbeperkt recht op inzage/afschrift van bescheiden jegens degene die deze te zijner beschikking heeft, maar dat deze bepaling het recht op inzage/afschrift afhankelijk stelt van een aantal cumulatieve vereisten: (1) de eiser dient een rechtmatig belang te hebben, en (2) het moet gaan om bepaalde bescheiden (3) aangaande een rechtsbetrekking waarin eiser of zijn rechtsvoorgangers partij zijn. Bovendien (4) dient de wederpartij over de bescheiden te beschikken of deze onder haar berusting te hebben. Tot slot bepaalt het vierde lid van artikel 843a Rv (5) dat er geen gehoudenheid bestaat om aan de vordering te voldoen als dat niet nodig is voor een behoorlijke rechtsbedeling. De rechtbank constateert dat gedaagde bij conclusie van antwoord in het incident een fors aantal producties in het geding heeft gebracht in antwoord op de door eisers gevraagde informatie, met uitzondering van een enkele post. De rechtbank gaat ervan uit dat gedaagde in voldoende mate heeft voldaan aan de vordering tot het verstrekken van deze informatie en om die reden de vordering reeds bij gebrek aan belang moet worden afgewezen. De rechtbank merkt daarbij op dat uit de artikelen 21 en 22 Rv voortvloeit dat gedaagde ook later nog verplicht kan worden bepaalde bescheiden over te leggen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 10-07-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:6762

Zaaknummer: 352303 HA ZA 24-263

Rechters: J.H. Gisolf

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Vorderingen afgewezen omdat deze zijn ingesteld tegen gedaagde in persoon en niet in zijn hoedanigheid van executeur.

Onlangs werd deze uitspraak uit 2022 gepubliceerd over eiser X die huishoudelijke werkzaamheden voor erflaatster heeft verricht. Erflaatster heeft vier goede doelen tot haar erfgenamen benoemd, en haar neef Y tot executeur. X vordert betaling van Y van een openstaande vordering bij erflaatster. Met Y constateert de kantonrechter dat X de verkeerde partij heeft gedagvaard nu Y is gedagvaard in hoedanigheid van erfgenaam, en niet in zijn hoedanigheid van executeur. De vordering is afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 20-12-2022

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2022:5569

Zaaknummer: 9950604 \ CV EXPL 22-2427

Rechters: M.E. van Rossum

Wetsartikelen: